

Kilenced, Don Bosco nyomában, égi születésnapjára 2016-ban

Bevezető ima:

Kérlek Uram, add nekem Szentlelkedet!

Add, hogy fölismerjem mindig Lelked vezetését,

és készséges szívvel engedelmeskedjek neki!

Vegyél el belőlem minden bizalmatlanságot és félelmet,

és add, hogy gyermeki szívvel egészen Rád hagyatkozzam!

Rád bízom életemet, halálomat és minden javamat.

Add meg nekem, Uram azokat a lelki adományokat,

amelyekkel szolgálhatlak Téged ezután!

Föjlajánlom Neked képességeimet és körülményeimet,

odaadom minden kívánságomat és vágyamat.

Kérlek, légy Ura életemnek és változtasd át szívemet olyanná,

amilyenné öröktől fogva eltervezted!

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,

miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

(Ismeretlen szerző)

1.nap: jan. 22.

Bevezető ima: ld. fent

„Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

„Apádat és Anyádat tiszteld, hogy hosszú életű lehess a földön!”

Minderre a kis Bosco Jánost és testvéreit édesanyjuk, Margit mama jól megtanította. Legfogékonyabb erre Jánoska volt. Alig volt, két éves, mikor édesapja meghalt. Nem akarta elhagyni édesapja ravatalát, nem értette, miért nem jön ő is velük. Csak amikor Édesanyja imára biztatta, a Mi Atyánk elmondása után nyugodott meg és volt hajlandó elfogadni a vigasztalásra nyújtott anyai kezet és elhagyni a halottat.

Uram, Rád bízom gondjaimat. Elfogadom akaratodat, hisz Te tudod legjobban, mi a jó nekem! Kéréseimet alázattal viszem eléd, ha nem teljesülnek, nem lázadozom. Vigasztalásul bizonyára valami jobbat tartogatsz számomra. Áldom nevedet érte!

Bocsásd meg, ha szüleim ellen vétettem, megszorítottam őket, tanácsaikat elvettem. (ha még élnek): Áraszd rájuk bőséges áldásodat! Védd meg bajtól, betegségtől őket és békés öreg-kort adj számukra. Ámen!

(ha már nincsenek közöttünk): Hiszem, hogy irgalmas ítélettel vetted magadhoz őket, s ha a tisztító tűzben szenvednek, légy kegyelmes hozzájuk! Ámen.

Hiszek egy... Mi Atyánk... Üdvöz légy, Mária... Adj Uram örök...

Bosco Szent János, könyörögj érettünk!

2.nap: jan. 23.

Bevezető ima: ld. fent

„Amikor Jézus látta, hogy ott áll anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd a fiad!” Azután a tanítványhoz fordult: „Nézd, a te anyád.” Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány.” Jn 19, 26-27.

„Tanítónőt adok melléd” ...

Bosco Jancsi 9 éves korában álmod látott. Udvarukban sok gyermek játszott. Némelyik káromkodott, ezekre Jancsi ököllel támadt. Egy tiszteletreméltó férfi lépett elé és rászólt: „Nem veréssel, hanem szelídséggel és szeretettel kell barátságukat megnyerned. Beszélj nekik a bűn utálatosságáról és az erény értékességéről.”

„Ki maga, hogy lehetetlen dolgokat kér tőlem?”- „Engedelmességgel és tudománnyal lehetővé teheted. Tanítónőt adok melléd” „Ki maga?” „Annak a fia vagyok, akinek napi háromszori köszöntésére tanított meg anyád” Egy felséges tekintetű asszony jelent meg. A gyerekekre mutatott: „Ez a te munkaterved. Légy alázatos, erős és férfias.”A gyerekek előbb vadállatokká, majd szelíd bárányokká változtak. A hölgy folytatta ”Később mindent meg fogsz érteni” Ezzel a Férfi és az Asszony eltűntek. Amikor Jancsi édesanyjának elmesélte álmát, Margit mama azt válaszolta: „Ki tudja, talán még pap lesz belőled!”

Ez az álom egész életében elkísérte Jancsit. Mária haláláig fő helyen állt életében.

(T. Bosco : Don Bosco c. könyve alapján)

Jézusom, te édesanyádra bízta minket. is. Vajon tudunk-e mi is gyermeki bizalommal fordulni hozzá? Te ismered legtitkosabb vágyainkat, kérünk, légy szószólónk szent Fiadnál, ha kérésünk egyezik az Ő akaratával.

Mikor minden veszni látszik, Mária közbenjárásában bízva még lehet reményünk a lehetetlen dolgok, kérések teljesülésében is. *Mária, égi édesanyánk, kérünk, óvj meg minden bajtól, legfőbbképpen a bűntől. Vezess utunkon, láss el tanáccsal, halálunk óráján állj mellettünk, s kísérv minket szent Fiad elé. Ámen.*

Szűz szülője Istennek, engedd, hogy tied legyek!

Tied élet s halálban, tied jó és balsorsban,

Tied küzdve, szenvedve, tied most és örökre!

Szűz szülője Istennek, engedd, hogy tied legyek!

Anyám, benned bízom és remélek, Anyám, te utánad epedek,

Anyám, te jóságos kegyelmezz, anyám, te hatalmas, védelmezz!

Anyám, óh jöjj, segíts imádkozni, Anyám, óh segíts küzdeni,

Anyám, óh jöjj segíts szenvedni, Anyám, óh jöjj, ne hagyj elveszni!

Hisz bírsz is segíteni, óh hatalmas, akarsz is segíteni, óh irgalmas,

Kell is segítened, óh hűséges, fogsz is segíteni, óh hűséges

Anyám, te vagy a kegyelmek anyja, szomorúak vigasztalója,

Bűnösök oltalma, s menedéke, földnek reménysége, s mennynek ékessége!

Mária, keresztények segítsége könyörögj érettünk!

3.nap: jan. 24.

Bevezető ima: ld. fent

„Ha vét ellened testvéred, fedd meg. De ha megbánja, bocsáss meg neki.” Lk 17, 3.

Margit mama piacra ment. János játékszere az önfelelt játékban a szekrény tetején kötött ki. Jancsi székre állt, hogy elérje, de jaj, egy megingás és az ugyanott lévő olajos korsót földre lökte. Nagyon megijedt, igyekezett feltakarítani a szétfolyt olajat. Majd az udvaron vágott egy vesszőt, szépen kifaragta és mikor édesanyját látta közeledni, eléje sietett. Felé nyújtotta

a botot és elmondta, mi történt. „Tedd el a botot – mondta Margit mama – megdicsérlek őszinteségedért és megbocsájtok, de máskor jobban vigyázz!”

Uram, engedd, hogy mindig felismerjem vétkeimet. Adj őszinte bűnbánatot és ne késlekedjem a bocsánatkéréssel, jóvátétellel.

Ha engem bántanak meg, tudjak mindig elnéző lenni és a sértést nem csak megbocsájtani, de el is felejteni.

Részlet az 51. zsoltárból:

Könyörülj rajtam, Istenem Irgalmad szerint,
könyörületeséged szerint töröld el gonoszságomat!
Moss engem tisztára vétkeimtől, bűnömtől tisztíts meg engem!
Mert elismerem gonoszságomat, és bűnöm előttem van szüntelen.
Ellened vétkeztem, egyedül ellened,
azt cselekedtem, ami előtted gonosz,
hogy igaznak bizonyulj beszédedben
és igazságos a te ítéletedben....
Hints meg engem izsóppal és megtisztulok,
moss meg engem és a hónál fehérebb leszek.
Add, hogy örömet és vidámságot halljak,
hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket összetörtél!
Fordítsd el bűneimtől arcodat,
töröld el minden gonoszságomat!
Tiszta szívet teremts bennem Istenem,
az erős lelket újítsd meg bensőmben!
Színed elől ne vess el engem,
szent lelkedet ne vond meg tőlem!
Add vissza nekem üdvösséged örömét,
és készséges lélekkel erősíts meg engem!
Hadd tanítsam útjaidra a bűnösöket,
hogy hozzád térjenek az istentelenek!...
Uram, nyisd meg ajkamat,
hadd hirdesse szám dicséretedet!

4.nap: jan. 25.

Bevezető ima: ld. fent

„Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Mk 16,15.

Jancsi értelmes, kedves, talpraesett fiúvá növekedett. Pajtásai kedvelték, gyakran nagy csapat gyerek gyűlt köréje. A legjobb játékokat találta ki. Ügyes volt a fára mászásban és a versenyfutásban egyaránt. A cirkuszi bűvészekről és akrobatákról is eltanulta mesterségüket. Ezeket a mutatványokat a falu népe is kedvelte, sokan gyűltek köréjük vasárnap délutánonként felnőttek is Jancsi szívesen előadta tudományát, de a mutatványok előtt elmondott a nézőkkel egy-egy Mi Atyánkot, Üdvözlégy Máriát, vagy más imádságot. Így tanította, szoktatta imára környezetét.

Uram, küld nekünk Szent Lelkedet, hogy indítást érezzünk evangéliumod terjesztésére!

Szent Lélek! Adj nekünk megfelelő képességet, mint az apostoloknak, hogy bárkit meg tudjunk szólítani, s Rólad hitelesen tudjunk beszélni. Add kegyelmedet, hogy hatékony legyen tanításunk mindazok számára, akiket elénk hozol, ránk bízol. Add, hogy részesei lehessünk neved dicsőítésének és erre másokat is buzdítsunk.

Ne engedd, hogy az akadályok eltérítsenek szándékunktól, engedd, hogy kitartóan tudjunk harcolni mindazon feladatok megvalósításáért, melyekre meghívtál minket. Ámen.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében, és a Jézus Krisztusban, ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantaték Szentlélektől, születék Szűz Máriától; kínzaték Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghala és eltemették. Száll alá a poklokra, harmadnapon halottaiból feltámadta, fölment a mennyekbe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján, onnan léssen eljövendő ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben, egy katolikus keresztény Anyaszentegyházat, szentek egyességét, bűnök bocsánatát, testnek feltámadását és az örök életet! Ámen.

5. nap: jan.26.

Bevezető ima: ld. fent

„Legyetek derűsek. Imádkozzatok szüntelenül. Adjatok hálát mindenért.”

1 Tessz 5,16-18

János lassan nagyfiú lett. Gyakran eszébe jutott csodálatos álma, különösen a „tiszteletre méltó férfi” szavai. Úgy érezte, utasításait csak akkor tudja véghezvinni, ha iskolába jár. Mivel nem volt anyjának elég pénze a taníttatáshoz, János bátyjai pedig elleneztek ezt, Margit mama úgy határozott, hogy a városhoz közelebb lakó rokonaihoz adja szállásra és munkára. A mezőgazdasági munka nem volt idegen Jancsi számára. Házigazdáival is jóban volt, csak az bántotta, ha megszólták, mikor imádkozni látták.

Egy ilyen alkalommal félig tréfásan, félig komolyan így válaszolt nekik: „Mikor dolgozni kell, nem vonakodom. De anyám arra tanított, hogy ha imádkozunk, két magból négy kalász lesz, ha nem, a négy magból csak kettő. Jobb lenne, ha maga is imádkozna kicsit” De Jancsinak a tanuláshoz nagy szüksége volt a pénzre, így hát ott maradt három évig. Pap akart lenni, ennek elérésében nem ismert akadályt.

Isten útjába hozta Don Calossót, egy 70 éves nagy tudású és tiszteletre méltó papot, aki pártfogásába vette és sok mindenre tanította. A jó pap azonban egy év múlva meghalt. János megint magára maradt, de nem adta fel.

Margit mama felszámolja gazdasága egy részét és iskolába íratja Jánost, akinek nehéz beilleszkednie 15 évesen 10-11 éves társai közé. Édesanyja így búcsúzik tőle: „Tiszteld buzgón a Szűzanyát, hogy segítsen előrejutnod a jóban”

Add Uram, hogy mindig kitartóan tudjunk imádkozni, de nem olyan célokért, ami saját hasznunkra van, hanem a Te ügyedet szolgálja. Bízunk gondjainkat a Szűzanyára. Ne felejtünk el papjainkért, papi és szerzetesi hivatásokért imádkozni.

„Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!” (Lk 10, 2.)

Imádság hivatásokért a Magyar Szalézi Tartományban (Szalézi imakönyv 39.o.):

Istenünk, te magad gondoskodik pásztorokról néped javára. Áraszd ki Egyházadra az erő és a vallásos buzgóság lelkét, hogy támasszon férfiakat, akik méltók az oltár szolgálatára, kitartóak és szelídek evangéliumod hirdetésében.

Jézusunk, Jó Pásztor, Te azért jöttél, hogy keresd és üdvözítsd az elveszetteket. Azért alapítottál papságot Egyházadban, hogy minden időben folytassa műved. Könyörögve kérünk: küldj munkásokat szőlődbe! Küldj méltó papokat Szentegyházadba! Küldj szerzeteseket és szerzetesnőket! Add, hogy mindenki kövesse hívásodat, akit öröktől fogva szolgálatodra választottál. Mária, apostolok Királynője, könyörögj érettünk. Ámen.

6.nap: jan. 27.

Bevezető ima: ld. fent

„Ha megbocsájtjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. De ha nem bocsáttok meg az embereknek, Atyátok sem bocsájtja meg bűneiteket.” Mt 6, 14.

Mire János beilleszkedik az iskolába, tanítóját elhelyezik. Az új tanítónak nem tetszik János, többször minden ok nélkül megszegényíti őt társai előtt. Ezért úgy döntöttek anyjával, hogy a következő tanévben Chieriben fog iskolába járni. De ehhez még több pénz kellett. A falu búcsúja napján famászó versenyt rendeztek. János benevezett és nyert. Ez az összeg elég volt az induláshoz az új iskolában. Itt azonban újabb nehézségek várták. De itt ismerkedett meg barátjával, Comollo Alajossal, Egy iskolai verekedés után, melyben János megvédte Alajost, barátja így szól hozzá: „A te erőd félelmetes. Isten nem azért adta ezt neked, hogy halomra öld vele társaidat. Ő azt akarta, hogy megbocsássunk és jót tegyünk azokkal, akik rosszul bánnak velünk.” Ezek a szavak gyerekkori álmát idézték fel Jánosban.

Add Uram, hogy a tőled kapott tehetséget embertársaink javára használjuk fel. Engedd mindig felismernünk, ha környezetünkben valakinek szüksége van a segítségünkre, és legjobb tudásunk szerint rendelkezésére álljunk.

Add, hogy észrevegyük, ha valaki rossz úton halad és tudjuk mindig szelíd szóval figyelmeztetni, visszaterelni Hozzád.

Add, hogy saját hibánkat felismerjük. Add, hogy ha valaki hibánkra figyelmeztet, ne megsértődjünk, hanem tudjuk elfogadni és követni a jó tanácsokat.

Részlet a 25. zsoltárból:

Hozzád emelem Uram lelkeimet,

Istenem, te benned remélek:

ne hagyd, hogy megszégyenüljek,
és ellenségeim ujjongjanak fölöttem.
Hisz senki, aki tebenned bízik, meg nem szégyenül.
De szégyen éri mindazokat,
akik hiábavalóságok miatt hűtlenek lesznek.
Utaidat, Uram, mutasd meg nekem,
és ösvényeidre taníts meg engem!
Vezess és oktass engem igazságodra,
mert te vagy az én üdvözítő Istenem
és én te benned bízom szüntelen
Emlékezz meg, Uram, könyörületedről és irgalmadról,
hisz azok öröktől valók! ...
Édes az Úr és igazságos,
ezért útbaigazítja a vétkeket.
Végzésével vezérli az alázatosokat,
megtanítja útjaira a szelídeket. ...
A te saját nevedért, Uram,
bocsásd meg bűneimet, mert sok az.
Ki az, aki féli az Urat?
Annak megmutatja, milyen utat válasszon...

7. nap: jan. 28.

Bevezető ima: ld. fent.

*„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm,
zöldellő legelőkön adott nekem helyet,
csöndes vizekre vezetett engem.
Felüdítette lelkemet.” 23. zsolt, 1-3.*

János Chieriben befejezte iskoláját. Ideje volt, hogy maga döntsön sorsáról. Úgy gondolta, ha felvételét kéri a ferences rendbe, anyagi gondjai megoldódnak, nem lesz családja terhére. Plébánosa nem találta jónak döntését, Margit mamától kér segítséget, avval az indokkal, hogy mint szerzetes, idős anyját nem fogja tudni anyagilag támogatni, de mint plébános

igen. Margit mama meglátogatja Jánost, szabad kezet ad neki döntésében. Így búcsúzik tőle: „Ha pap leszel és az a szerencsétlenség ér, hogy meggazdagodsz, akkor én soha többé nem lépem át házad küszöbét!” Egy újabb álom eltérítette tervétől, barátja tanácsára felkeresi Don Cafassót, akinek tanácsára a szemináriumba jelentkeznek, ahová fel is veszik.

A beöltözés a castelnuovói templomban nagy hatással volt rá. Mielőtt beköltözik a szemináriumba, édesanyja így búcsúzik tőle: „Amikor megszületted, a Szűzanyának ajánlottalak. Amikor megkezdted tanulásodat, azt ajánlottam, hogy szeresd ezt a mi Anyánkat. Most pedig azt ajánlom neked, hogy légy egészen az övé!”

A szemináriumi évek gyorsan teltek. Megismerkedett jó módú fiatalokkal is. Ez meggyőzte róla, hogy Isten őt csak szegény fiúk közé hívta.

1841. június 5-én pappá szentelik. Édesanyja így indítja papi útjára: „Mostantól fogva törődj kizárólag a lelkek üdvösségével.”

Ha mi is Don Boscóhoz és Margit mamához hasonló hittel és bizalommal tudnánk nap, mint nap Szűzanya oltalmába ajánlani gyermekeinket, ha naponta tudnánk értük áldozatot hozni – nem csak a sajátjainkért – de mindazokért, akiknek még senki nem beszélt Istenről, talán jobbá lenne a világ. Kötelességünk tehát figyelni különösen a nehéz sorsú gyermekekre, és mindazokra, akik szüleiktől nem kapnak ilyen tanítást. (vö. Mk 10, 14)

Szűzanya, kérünk, tekints anyai szeretetteddel a világ minden gyermekére és vezesd őket szent Fiadhoz.

Imádság minden gyermekért:

Jézusunk, hozzád visszük imádságban gyermekeinket. Imádkozunk hozzád a szegénylősökért és magányosokért, a boldogokért, elevenekért, fegyelmezettekért, a rosszul fejlettekért, kicsinyekért és fogyatékosokért, a tehetségesekért és egyszerűbbekért, a bátrakért és a sötétben is félőkért, a neveletlenekért és az agyondédelgetettekért. Azokért, akiket örömmel fogadtak és azokért, akiket nem vártak szívesen. Adj a mi kistestvéreinknek szép mesét és jó játékot, éneket és kacagást, sok színt és ragyogó fényt. Add meg mindazt, amire szükségük van egészséges fejlődésükhöz. Helyezd rájuk áldó kezedet! Segíts minket, hogy mi is segíthessünk gyermekeinknek. Ámen. (B. G. Hallquist)

Imádság fiatalokért:

Urunk, hadd imádkozzunk a fiatalokért, a felnövő nemzedékért, akik most néznek szembe a jövővel: hogy nyitottak legyenek és befogadó-képesek minden jóra, hogy merjenek élni a

nyugtalan világban, hogy legyen erejük elviselni a csalódásokat, hogy megtanulják elfogadni önmagukat, hogy el ne veszítsék bátorságukat, hogy ne tegyenek kárt mások életében, hogy mindig készek legyenek arra, hogy e világot emberibbé és lakhatóbbá tegyék. Ámen (H. Osterhuis)

8. nap: jan. 29.

Bevezető ima: ld. fent

„Vigyázzatok és óvakodjatok minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete.” (Lk 12, 15.)

A fiatal papnak jól jövedelmező állásokat kínálnak, de Don Bosco Don Cafassóhoz megy tanácsért. Ennek értelmében tovább tanul, de közben van ideje észrevenni a városszéli nyomort, az utcákon céltalanul kóborló, vagy munkát kereső fiatalokat. Don Bosco figyelmét ezekre a fiatalokra összpontosítja. Don Cafasso támogatja ebben.

Don Cafasso bejárt a börtönökbe, Don Bosco ide is elkísérte. Itt eldöntötte: „Minden áron meg kell akadályoznom, hogy ezek az egészséges fiúk börtönben végezzék. Megmentőjük akarok lenni!” Mindennapos oratóriumot akar létrehozni számukra. Don Bosco szentmiséhez készül, a sekrestyében tétován áll egy fiú, akit a sekrestyés ki akar kergetni, mert nem tud ministrálni. Don Bosco pártfogásába vesz, beszélget vele és imádkozni tanítja. Néhány nap múlva egyre többen csatlakoznak hozzájuk. Don Cafasso állandó állást szerez Don Bosconak, nehogy elhelyezzék a városból, és feloszoljon az oratórium. Azonban a fiúkat nem fogadják be, így Don Bosco más helyet keresett számukra.

Sok kellemetlensége volt a fiúk miatt, de nem hagyta el őket. Inkább állását is felmondta a grófnőnél, és házat keresett fiainak. Nem palota, de otthon lett a Pirandi-ház.

Óvj meg bennünket, Uram, az anyagi javak utáni vágyakozástól. El ne homályosítsa szemünket a vagyon, a kényelem. Tudjunk hálát adni azokért a javakért, amiket Istentől kaptunk, és tudjuk azt mindig megosztani a rászorulókkal.

Sokan nem elsősorban a pénz, hanem a szeretet hiányától szenvednek. Néha egy jó szó, egy kis kedvesség többet ér aranynál-ezüstnél. Egy magányos, beteg, idős ember testi állapota is javulhat egy kedves látogatástól. Ha időnket ajándékozzuk, gyakran a legtöbbet

adtuk. Ne felejtkezzünk meg súlyos beteg esetén gondoskodni az utolsó útravalóról sem. Ma látogass meg valakit, akivel régen nem találkoztál!

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj,

Ha tiéd Isten, tiéd már minden!

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj,

Elég Ő néked!

9. nap: jan. 30.

Bevezető ima: ld. fent

„Boldogok az irgalmasok, mert majd nekik is irgalmaznak.” (Mt 5, 7.)

Don Bosco tovább gyűjtötte az utcán kóborlókat, a hely egyre szűkebb lett, de mindig volt lehetőség a „tágításra”. Don Boscót a sok munka és a kevés alvás kimerítette, beteg lett. Fiai buzgón imádkoztak érte. Amikor felépült, édesanyját hívta segítségül. Margit mama hozzáköltözött és haláláig kitartott mellette. Az első befogadottak megnőttek annyira, hogy Don Bosco közülük választott segítséget. Bár ereje egyre fogyott, nem tudott senkit segítség nélkül hagyni. Később új házak is jöttek létre, majd fiai közül többeket misszióba is küldött. Napi fohászát – „Lelkeket adj nekem, a többit vedd el!”- meghallgatta a Jóisten.

A minden esti „Jó éjszakát” rászoktatta fiait a rendszeres lelkiismeret vizsgálatra, a napi szentáldozás erőt adott védenecseinek a jóra, a tekintetükből észrevette, ha valakinek nem volt rendben a lelke, s baráti beszélgetésként meggyóntatta őket.

Egészsége azonban megromlott, a sok munkától egyre gyengébb lett, majd 1888 jan. 31-én a körülötte imádkozó és síró szaléziaktól és fiaitól suttozva így búcsúzott: „Tegyünk jót mindenkivel, rosszat senkivel! Mondjátok meg fiaimnak, hogy várom mindannyijukat a mennyországban!”

Köszönjük Istenünk, hogy Don Boscót adtad nekünk.

Don Bosco, köszönjük neked, hogy megtanítottál minket szeretni, szolgálni és imádni Istent, tisztelni, szeretni a Szűzanyát, bízni a Gondviselésben, szeretni, tisztelni és segíteni szüleinket, embertársainkat, de különösen a szegényeket, elhagyatottakat, és rászorulókat. Megtanítottál alázatra, lemondásra és küzdelemre. és minden nehézség ellenére a reményre

és a jókedvre. Segítség, hogy életünket tanításod szerint tudjuk élni. Szeretnénk veled találkozni a mennyországban!

„Szólhatok az emberek, vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom.

Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat, hitemmel elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.

Szétoszthatom mindenemet a nélkülözők között, odaadhatom a testemet is égő áldozatul, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos; a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély.

Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel.

Nem örül a gonoszságnak, örömét az igazság győzelmében leli.

Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet nem szűnik meg soha. A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak, a tudomány elenyészik.

Most megismerésünk csak töredékes és töredékes a prófétálásunk is. Ha azonban elérkezik a tökéletes, ami töredékes, az véget ér.

Gyerekkoromban úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek, úgy ítéltém, mint a gyerek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyerek szokásait.

Ma még csak tükörben homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem mindent, ahogy most engem ismernek.

Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük legnagyobb a szeretet.”

Szent Pál 1 Kor 13, 1-13.